

Sygn. akt II Cz 550/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Bogumił Goraj (spr.)

Sędziowie: SO Piotr Starosta

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużnika Zakładu (...)spółki komandytowej z siedzibą w N. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świeciu P. P.w sprawie egzekucyjnej KM 1193/12

z wniosku Przedsiębiorstwa (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N.

przeciwko Zakładowi(...)spółce komandytowej z siedzibą w N.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia dłużnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 28 marca 2014 r. sygn. akt I Co 1382/13

postanawia: oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 550/14

UZASADNIENIE

Dłużnik Zakład (...)spółka komandytowa z siedzibą w N. wniosła skargę na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świeciu P. P.w postaci zajęcia ruchomości, ich wyceny oraz obwieszczenia o licytacji tych ruchomości. Wraz ze skargą dłużnik złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia skargi uzasadniając go złym stanem zdrowia komplementariusza J. K.. Twierdził, że skarga jest złożona w terminie 7 dni od poprawy stanu zdrowia komplementariusza. W skardze dłużnik zarzucił, że komornik zajął ruchomości nie będące jego własnością. Powołał się na faktury VAT i twierdził, że zajęte ruchomości sprzedał (...)” sp. z o.o. z siedzibą w N.. Dlatego domagał się uchylecia zaskarżonych czynności komornika, zawieszenia postępowania egzekucyjnego oraz zasądzenia zwrotu kosztów postępowania skargowego. Wniósł także o podjęcie czynności w trybie nadzoru jurysdykcyjnego wynikającego z przepisu art. 759 § 2 k.p.c. poprzez wstrzymania przez komornika czynności egzekucyjnych.

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy w Świeciu oddalił wniosek dłużnika o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na czynność komornika, odrzucił skargę na zajęcie ruchomości oraz na ich oszacowanie, a w pozostałym zakresie (obwieszczenia o licytacji ruchomości) postępowanie wywołane skargą umorzył.

Zażaleniu na to postanowienie dłużnik między innymi zarzucił, że Sąd Rejonowy nie rozstrzygnął o kosztach postępowania oraz wniosku o zawieszenie postępowania.

Postanowieniem z dnia 28 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Świeciu uzupełnił postanowienie z dnia 13 stycznia 2014 r. w ten sposób, że oddalił wnioski o zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1183/12 oraz wnioski o zasądzenie od wierzyciela kosztów postępowania wywołanego skargą, a także sprostował oczywistą omyłkę w oznaczeniu powołanego w uzasadnieniu przepisu art. 845 § 2 k.p.c. Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy wskazał, że nie zachodzą przesłanki do zawieszenia postępowania określone w przepisach art. 818-821 k.p.c. oraz brak jest podstaw do zasądzenia od wierzyciela kosztów postępowania wywołanego skargą.

Zażalenie na to postanowienie złożył dłużnik, który zarzucił Sądowi I instancji naruszenie przepisów postępowania, które miały istotny wpływ na wynik sprawy, to jest:

1. 821 § 1 k.p.c. i art 767² § 2 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na bezzasadnym oddaleniu wniosku dłużnika o zawieszenie postępowania egzekucyjnego,

2. art. 108 k.p.c., art. 98 k.p.c., w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez brak rozstrzygnięcia o kosztach postępowania skargowego.

3. art. 759 § 2 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na bezzasadnym zaniechaniu przez Sąd I instancji niezwłocznego podjęcia czynności w trybie nadzoru prejudycjalnego, mimo że czynności Komornika Sądowego naruszały prawo, to jest przepisy:

- art. 845 § 1, § 2 i § 3 k.p.c., art. 847 § 1 i § 2 k.p.c. oraz art. 855 § 1 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na nieprawidłowym zajęciu ruchomości wymienionych w obwieszczeniu Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świeciu P. P.z dnia 09.08.2013r. sygn. akt KM 1193/12, w sytuacji gdy zajęcie ruchomości było niedopuszczalne, gdyż nie stanowiły one własności dłużnika - zostały wcześniej sprzedane, a wymagalna była wierzytelność (cena sprzedaży), która zajął następnie Komornik Sądowy.

- art. 853 § 1 i § 2 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na błędnym oszacowaniu wartości ruchomości przez Komornika Sądowego, zaniżeniu przez Komornika Sądowego wartości zajętych ruchomości, zaniechanie wezwania biegłego w celu prawidłowego oszacowania ruchomości,

- art. 867 k.p.c. § 1 - § 3 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na nieprawidłowym wyznaczeniu terminu licytacji i błędnym zawiadomieniu dłużnika o licytacji ruchomości;

Zarzucając powyższe dłużnik wniósł o:

1. uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpatrzenia sądowi I instancji,

2. zasądzenie od wierzyciela na rzecz dłużnika zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Sąd Rejonowy zasadnie uznał, że skoro skargę na czynności komornika w części, jako spóźnioną odrzucił, a w części postępowanie umorzył, to dłużnik przegrał sprawę w całości i na podstawie przepisów art. 98 § 1 k.p.c. oraz art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. powinien ponieść w całości koszty postępowania skargowego. Także wniosek o zawieszenie postępowania był bezzasadny. W myśl przepisu art. 821 § 1 k.p.c. sąd może na wniosek zawiesić w całości lub części postępowanie egzekucyjne, jeżeli złożono skargę na czynności komornika lub zażalenie na postanowienie sądu. W przedmiotowej sprawie odmowa zawieszenia postępowania egzekucyjnego przez Sąd I instancji była uzasadniona, gdyż Sąd ten uznał wniosek o przywrócenie terminu do złożenia skargi za bezzasadny, a skargę w zasadniczej części odrzucił jako spóźnioną. W chwili rozpoznawania przedmiotowego zażalenia zawieszenie

postępowania egzekucyjnego jest tym bardziej bezzasadne, gdyż Sąd Okręgowy w dniu dzisiejszym rozpoznał zażalenie na postanowienie z dnia 13 stycznia 2014 r. i w części je oddalił, a części odrzucił jako niedopuszczalne.

Dlatego Sąd Okręgowy uznał zażalenie za bezzasadne i na podstawie przepisów art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. je oddalił. Z przyczyn podanych w uzasadnieniu na postanowienie z dnia 13 stycznia 2014 r. Sąd Okręgowy także w przedmiotowej sprawie nie uznał za zasadne wydanie zarządzenia nadzorczego w trybie przepisu art. 759 § 2 k.p.c.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem